

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **V. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35, a o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 - 51,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 51, **se z a s t a v u j e.**
- II.** Řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35, **se z a s t a v u j e.**
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 7. 10. 2005 u Krajského soudu v Ostravě se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2004, č. j. OAM-3049/VL-10-04-2004, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1,2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka požádala také o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 15. 11. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 - 51, žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti

nevyhověl a zástupce z řad advokátů stěžovatelce neustanovil. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka rovněž kasační stížnost, a to dne 9. 12. 2005.

Krajský soud v Ostravě předložil dne 24. 1. 2006 kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že podle předkládací zprávy soudu výslovně předkládal toliko kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 51. Soudní spis přitom dále obsahoval jak rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35, tak i kasační stížnost stěžovatelky proti němu, ze dne 7. 10. 2005, podanou téhož dne u krajského soudu.

V podání ze dne 6. 2. 2006, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, dne 10. 2. 2006, stěžovatelka uvedla, že dne 7. 10. 2005 podala kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, sp. zn. 65 Az 82/2004 a tímto podáním by chtěla vzít kasační stížnost zpět. Dále výslovně uvedla: „Z rodinných důvodů mockrát prosím pro mě nutně zastavit řízení (Stopazyl) o kasační stížnosti, chci rychle odjet domů.“

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“) soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatelka, jejíž procesní úkon vůči soudu spočívající v podání kasační stížnosti vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti dává najevo svou vůli, aby soud v tomto řízení nepokračoval. Jelikož stěžovatelka vzala svou kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35 zpět, a projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace, kdy vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35 zpět, se již Nejvyšší správní soud nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také se jím nezabýval.

Nejvyšší správní soud musel při zpětvzetí kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35, o zamítnutí žaloby ve věci neudělení azylu, současně posoudit, jak naložit s kasační stížností stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 51, o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V situaci, kdy Nejvyšší správní soud shledal, že projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 35 – tj. proti meritornímu rozhodnutí v posuzované právní věci, nevzbuzuje pochybnosti a řízení zastavil, považoval za nezbytné současně zastavit řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 65 Az 82/2004 – 51 – jako souvisejícímu rozhodnutí, neboť řízení o kasační stížnosti proti takovému „vedlejšímu rozhodnutí“ při zastavení řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí meritornímu pozbylo smysl, a samo o sobě již v takové situaci nemůže být vedeno.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2006

:

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu